

„Tanuljatok meg jól cselekedni, törekedjete az igazságra” (Iz 1,17)

A januári életige Izaiás próféta könyvének első fejezetéből származik. Ezt a mondatot választották a keresztények egységének imahetére, amelyet az északi féltekén január 18-25-ig rendeznek meg. A napi szövegeket az egyesült államokbeli minnesotai közösség írta. Az igazságosság nagyon sürgető téma. Egyre csak nő az egyenlőtlenség, az erőszak, egyre több az előítélet egy olyan társadalomban, mely nem képes tanúságot tenni a béke és az egység kultúrájáról.

Izaiás korában sem volt ez másképp. Háborúk, lázadások, a gazdagság- és a hatalomvágy, a bálványimádás, a szegények megvetése miatt tévesztett irányt Izrael népe. A próféta nagyon kemény szavakkal hívja népét a megtérés útjára, és emlékezteti, hogy térjen vissza Isten Ábrahámval kötött szövetségének lelkiületéhez.

„Tanuljatok meg jól cselekedni, törekedjete az igazságra”

Mit jelent megtanulni jól cselekedni? Mindenekelőtt a készséget, hogy tanuljunk. Erőfeszítést kíván a részünkről. Életünk hétköznapi során is mindig van mit megértenünk, javítanunk, és újrakezdhetünk, ha hibáztunk.

Mit jelent igazságra törekedni? Az igazság olyan, mint egy elrejtett kincs, amire vágyani kell, amit meg kell keresni, ez a célja a cselekedeteinknek. Ha törekszünk az igazságra, akkor megtanulunk jól cselekedni, akkor fel tudjuk fedezni Isten akarát, aki mindig a javunkat akarja.

Izaiás konkrét példákat hoz. Isten mindig a védteleneket, az elnyomottakat, az árvákat és az özvegyeket részesíti előnyben. Isten arra hívja a népét, hogy konkrétan is törődjenek másokkal, különösen is azokkal, akik nem tudják érvényesíteni a jogukat. A vallásos cselekedetek, a szertartások, áldozatok és az imádságok sem kedvesek előtte, ha nem párosulnak jócselekedetekkel és igazságra törekvéssel.

„Tanuljatok meg jól cselekedni, törekedjete az igazságra”

Ez az életige arra készíti, hogy segítsük a többieket, vegyük észre, és konkrétan is segítsük őket szükségükben. A megtérés útja részünkről azt is jelenti, hogy kitárjuk a szívünket, elménket és a karjainkat mindenekelőtt a szenvedők felé.

„Az igazság iránti vágy és annak keresése öröktől fogva az ember lelkébe van írva, Isten helyezte a szívünkbe. Mégis, a történelem során tapasztalható fejlődés ellenére, még mindig meglehetősen távol állunk Isten tervének teljes megvalósulásától. A ma is dúló háborúk, a terrorizmus és az etnikai konfliktusok – ezek mind a fennálló társadalmi és gazdasági egyenlőtlenség, igazságtalanság és gyűlölet jelei. [...] Ha hiányzik a szeretet, a személy tisztelete és a szükségleteire való odafigyelés, akkor személyes kapcsolataink korrektek lehetnek, de bürokratikussá is válhatnak, és képtelenek lesznek kielégíteni az emberi igényeket. Szeretet nélkül sohasem születik meg a valódi igazság, a javak megosztása a szegények és gazdagok között; az a figyelmesség, mely tekintetbe veszi minden ember egyéni sajátosságait, és azt a konkrét helyzetet, amelyben él.” [1]

„Tanuljatok meg jól cselekedni, törekedjete az igazságra”

Éljünk az egyesült világért, és vegyük magunkra az emberiség sebeit kis gesztusokkal, amelyek az emberiség családjának épülését segítik.

Egy nap Argentínában J. véletlenül összehalálkozott korábbi igazgatójával, aki elbocsájtotta őt tanári állásából. Amikor az igazgató észrevette őt, megpróbálta elkerülni, de J. direkt odament hozzá. Megkérdezte, mi újság, az igazgató pedig elmesélte a legutóbbi nehézségeket, hogy most már egy másik városban él, és állást keres. J. megígérte, hogy segít neki, és másnap el is híresztelte az ismerősei között, hogy állást keres valakinek. Gyorsan kapott is választ. Amikor az igazgató ezt megtudta, nem akart hinni a fülének. Elfogadta, meghatottan és mély hálával azért, hogy akit valamikor elbocsájtott, épp az érdeklődött konkrétan iránta.

1. is megkapta a „százszorosát”, mert épp aznap ajánlottak föl neki két állást is, épp olyat, amilyenre mindig is vágyott, már egyetemista kora óta. Őt is lenyűgözte, hogy ilyen konkrét Isten szeretete.[2]

Patrizia Mazzola és az életige csoport gondozásában

[1] C. Lubich, Az élet igéje, 2006. november, Új Város, 2006

[2] “*Il Vangelo del giorno*”, Città Nuova, VIII, n. 1, 2022. jan-febr.

forrás: fokolare.hu